

Gustav Strniša:

Slovo.

»Gre pšenica zlata v klasje,
češnja dozoreva;
sestrica predraga, čas je,
da iz izbe greva!«

Žalostno me zro očesa
kakor dve kresnici:
— Grem v daljavo, gor v nebesa,
k božji grem Devici.

Tam cvetejo rožne sanje
bolj ko češnja rdeča,
tam življenja solnčni dan je —
večna sreča.

Z Bogom, bratec, cvetja čas je:
jaz sem docvetela;
gre pšenica zlata v klasje:
jaz sem dozorela.

Radivoj Rehar:

Kuharji.

Mi pa danes kuhamo
suho mušje stegence,
mastno ôsje reberce,
dolge polževe rogé,
božje špelice nogé.

Kadar vse bo skuhamo
in na mizo znošeno,
bomo povabili vas,
dobro pogostili vas,
jedli, pili štiri dni,
štiri dni in pet noči.